

GENESIS

9:8-10:32

Gods verbond met Noach en de verspreiding
van zijn nakomelingen over de volken

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/genesis/9-8-10-32

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Gods verbond met Noach	4 min	1
2	De regenboog als verbondsteken	5 min	6
3	Tekenen van Bijbelse verbonden	2 min	9
4	Gods neergelegde boog als teken van genade	3 min	10
5	De volgorde van Noachs drie zonen	4 min	12
6	Noachs wijngaard, dronkenschap en tekortkoming	3 min	14
7	Noachs naaktheid en Chams reactie	2 min	15
8	Cham onteert zijn vader	3 min	16
9	De eer van gebrekkige ouders beschermen	4 min	18
10	Wat Cham zijn vader aandeed	2 min	20
11	Waarom Kanaän wordt vervloekt	2 min	21
12	De profetie over Sem, Jafeth en Kanaän	4 min	22
13	De heidenen in de tent van Sem	4 min	23
14	Noachs dood en de Volkerentafel	3 min	25

15	Rassen, volken en hun verspreiding	3 min	27
16	De opbouw van de Volkerentafel	2 min	28
17	Jafeths nakomelingen en hun volken	3 min	29
18	De talen en de toren van Babel	2 min	30
19	Chams zonen en hun volken	2 min	32
20	Nimrod en het begin van Babylon	2 min	33
21	Semiramis, Tammuz en Ninevé	2 min	34
22	Mizraïm en de oorsprong van de Filistijnen	2 min	35
23	De Kanaänitische volken en hun land	5 min	35
24	Sems geslacht, Heber en Peleg	4 min	38
	Om verder te lezen		40

1

Gods verbond met Noach

Nu komen we bij Genesis 9:8. Daar staat:

En God zei tegen Noach en zijn zonen met hem:

GENESIS 9:8

God heeft dat eerder, in hoofdstuk 8, al gezegd. Maar dit is de eerste keer dat Hij ernaar verwijst als een verbond. Het woord verbond zal in de rest van het Oude Testament een heel belangrijk woord worden, en trouwens ook in het Nieuwe Testament. Dit is de eerste keer dat God een verbond sluit, en dit verbond is met alle mensen en alle dieren. De belofte die Hij in dit verbond doet, is dat Hij niet opnieuw een zondvloed zal sturen.

Er zullen andere verbonden komen. Hij zal een belangrijk verbond met Abraham sluiten. Later zal Hij bij de berg Sinaï een verbond sluiten met de kinderen van Israël, wanneer zij uit Egypte komen. Nog later zal Hij een persoonlijk verbond met David sluiten. En natuurlijk zullen we zien dat Jezus een nieuw verbond met Zijn discipelen sluit.

We hebben dus dit verschijnsel van verbonden, en een verbond lijkt eigenlijk op een contract. Bij verbonden hebben beide partijen altijd een bepaalde verplichting. Sommige geleerden zeggen dat er onvoorwaardelijke verbonden zijn, maar ik ken er geen in de Bijbel. Soms zeggen ze dat het verbond dat God met Abraham sloot onvoorwaardelijk was. Dat lijkt beslist niet waar te zijn wanneer je erover leest in Genesis 12. Hij zegt in vers 1:

De HEERE nu zei tegen Abram: Gaat u uit uw land, uit uw familiekring en uit het huis van uw vader, naar het land dat Ik u wijzen zal.

GENESIS 12:1

enzovoort. Het klinkt alsof daar een voorwaarde aan verbonden was.

Dat was een voorwaarde. God zei:

Doe dit, dan doe Ik dat.

Zo werken verbonden. Verbonden werden niet altijd gesloten tussen God en mensen. Het sluiten van verbonden was een gebruikelijke praktijk onder mensen. Ze waren als contracten in onze tijd, of als verdragen tussen landen, wederzijdse niet-aanvalsverdragen. Abraham had zo'n verbond met Abimelech, enzovoort. David sloot zo'n verbond met Jonathan, dat ze elkaar, of elkaars landen, of elkaars families, of wat dan ook, nooit zouden lastigvallen. Een verbond is eenvoudigweg zo'n overeenkomst.

Maar wanneer God een verbond met mensen aangaat, betekent dit dat God belooft iets bepaalds te doen en van de mensen verlangt dat zij iets bepaalds doen. God heeft al gezegd wat Hij van de mens verwacht: eet het bloed niet en dood elkaar niet. Dat zijn de dingen waarvan God heeft gezegd dat de mens ze moet doen. Hij zegt:

Ik maak Mijn verbond met u, dat niet meer alle vlees door het water van een vloed zal worden uitgeroeid, en dat er geen vloed meer zal zijn om de aarde te gronde te richten.

GENESIS 9:11

Dat is de belofte aan ons.

Dit is geen erg uitvoerig verbond. De latere verbonden bevatten uitvoeriger bepalingen, maar wanneer God het verbond sluit, kan Hij het niet verbreken. Als de mens het verbond verbreekt, dan is God vrij. Daarom bestaat bijvoorbeeld het verbond dat bij de berg Sinaï werd gesloten niet meer, want ook dat verbond was voorwaardelijk. Bij de berg Sinaï zei God:

Nu dan, als u nauwgezet Mijn stem gehoorzaamt en Mijn verbond in acht neemt, dan zult u uit alle volken Mijn persoonlijk eigendom zijn, want heel de aarde is van Mij.

EXODUS 19:5

Dat was voorwaardelijk. Zij deden dat niet en dat verbond is niet langer van kracht. Dat komt niet doordat God een verbondsbreker is, maar doordat de onschuldige partij vrij is wanneer het verbond door de andere partij wordt verbroken.

Vrijwel het enige verbond dat we in onze moderne wereld horizontaal, tussen mensen onderling, hebben, is het huwelijksverbond. We hebben wel contracten, zakelijke contracten, en zoals ik al zei hebben landen verdragen. Die functioneren ongeveer zoals verbonden in Bijbelse tijden tussen mensen functioneerden. Maar we spreken nog steeds over het huwelijk als een verbond. Dat is zo omdat het een beeld is van de verbondsrelatie tussen God en mensen. Het huwelijk is een verbondsrelatie tussen een man en een vrouw, die bedoeld is om bepaalde aspecten te weerspiegelen van de relatie binnen het nieuwe verbond tussen Christus en de gemeente.

2

De regenboog als verbondsteken

Hier wordt dus het eerste verbond gesloten. Het is met Noach, met zijn kinderen en met de dieren, en het is een eenvoudig verbond: eenvoudigweg dat God niet opnieuw zal doen wat Hij zojuist heeft gedaan. In vers 12 zegt Hij:

En God zei tegen Noach:

En God zei: Dit is het teken van het verbond dat Ik geef tussen Mij en u, en alle levende wezens die bij u zijn, alle generaties door tot in eeuwigheid: Mijn boog heb Ik in de wolken gegeven; die zal dienen als teken van het verbond tussen Mij en de aarde. Het zal gebeuren, als Ik wolken boven de aarde breng en de boog in de wolken gezien wordt, dat Ik aan Mijn verbond zal denken, dat er is tussen Mij en u en alle levende wezens van alle vlees. Het water zal niet meer tot een vloed worden om alle vlees te gronde te richten. Als deze boog in de wolken is, zal Ik hem zien, en denken aan het eeuwig verbond tussen God en alle levende wezens van alle vlees dat op de aarde is. God zei dus tegen Noach: Dit is het teken van het verbond dat Ik gemaakt heb tussen Mij en alle vlees dat op de aarde is.

GENESIS 9:12-17

Let nu op: God zei dat Hij nooit meer zo'n zondvloed zou sturen als die welke Hij daarvoor had gestuurd. Dit is nog een van de vele dingen die bevestigen dat de vloed van Noach een wereldwijde vloed was, geen plaatselijke vloed. Sinds die tijd zijn er veel plaatselijke overstromingen geweest. Veel gebieden zijn overstroomd door tsunami's, regenval, buiten hun oevers tredende rivieren en dat soort dingen. Er zijn veel plaatselijke overstromingen geweest waarbij mensen omkwamen. Als de vloed van Noach zo'n plaatselijke overstroming was, dan heeft God Zijn belofte niet gehouden. Hij heeft nog meer van zulke plaatselijke overstromingen gestuurd. Dit laat zien dat de vloed van Noach een ander soort vloed was, die wereldwijd was.

Hij geeft een teken van dit verbond, en dat is de regenboog. Dan rijst de vraag: waren er vóór die tijd al regenbogen? Hij begint er bijna over te spreken alsof het een nieuw verschijnsel is, maar kan dat zo zijn geweest? Het lijkt erop dat regenbogen al eerder bestaan moeten hebben. Volgens één opvatting waren ze er misschien niet, want sommigen zeggen: „Misschien had het daarvoor nooit geregend. Misschien waren er zelfs nooit wolken geweest. Misschien vormde dat gewelf rond de atmosfeer van de

aarde al het water dat zich in de atmosfeer bevond. Dat kwam bij de vloed naar beneden, en vanaf nu krijgen we regelmatige neerslag: verdamping, regen, verdamping, regen. En daarmee komt ook een regenboog.” Sommigen menen dus dat het vóór de vloed nooit had geregend en dat er daarom ook nooit een regenboog was geweest.

Maar Frank en ik waren met James in gesprek, en hij zei: „Maar je hebt niet eens regen nodig om een regenboog te krijgen. Alleen nevel, of zelfs een waterval, kan al een regenboog voortbrengen.” Een regenboog is een natuurlijk verschijnsel. De natuurwetten zorgen ervoor dat hij ontstaat. Het witte licht dat door de waterdruppeltjes heen wordt gebroken, alsof het kleine prisma's zijn, levert een spectrum op. Je kunt hetzelfde doen met een stuk kristal of iets dergelijks: aan de ene kant valt er licht in en aan de andere kant komt er een spectrum uit, zoals de regenboog. Zo werkt water in op licht. Zolang er maar enig water in de atmosfeer was, bestond er op zijn minst de mogelijkheid van regenbogen. Vóór dit moment hadden er al honderden jaren mensen op aarde geleefd, dus het is moeilijk te zeggen.

Het is mogelijk dat regenbogen er altijd al waren en dat God nu alleen maar zei: „Wanneer je vanaf nu de regenboog ziet, denk er dan aan. Ik neem dit verschijnsel, waarmee je al vertrouwd bent, aan als een teken voor jou van dit verbond.” Als je de vloed had meegemaakt en op een zonnige dag weer op het droge was gekomen, zou je je misschien goed voelen totdat de wolken zich opnieuw samenpakten. Wanneer je weer donkere wolken begon te zien en het water weer naar beneden voelde komen, zou je kunnen gaan denken: „Dit voerspelt weinig goeds. De vorige keer dat dit gebeurde, werd iedereen weggevaagd.” God zegt dat wanneer dat in de toekomst gebeurt, je ook de regenboog zult zien en dat die je eraan zal herinneren. Eigenlijk zegt God dat hij Hem eraan zal herinneren. God zegt:

Ik zal denken aan het verbond dat Ik heb gesloten.

Dus de regenboog wordt het teken, of hij nu een nieuw verschijnsel is, of een bestaand verschijnsel dat een nieuwe betekenis krijgt.

3

Tekenen van Bijbelse verbonden

Verbonden in de Bijbel hebben vaak tekenen. Toen God bijvoorbeeld in Genesis 17 een verbond met Abraham sloot, gaf Hij hem een teken om in acht te nemen. Je ziet dat in Genesis 17:9 en 10. God zei tegen Abram:

Verder zei God tegen Abraham: En wat u betreft, u moet Mijn verbond in acht nemen, u en uw nageslacht na u, al hun generaties door.

GENESIS 17:9

Hij zegt in vers 11:

U moet het vlees van uw voorhuid laten besnijden en dat zal een teken zijn van het verbond tussen Mij en u.

GENESIS 17:11

God had dus een teken van het verbond dat Hij met Noach sloot, namelijk de regenboog. En toen Hij een verbond met Abraham sloot, was er eveneens een teken van dat verbond. Dat was de besnijdenis, die Abraham en zijn nakomelingen in hun vlees droegen. En zo was er ook een teken dat Hij gaf van het verbond dat Hij bij de berg Sinaï sloot. Dat vinden we in Exodus 31. In Exodus 31:13 zei God:

U dan, spreek tot de Israëlieten en zeg: U moet zeker Mijn sabbatten in acht nemen, want dat is een teken tussen Mij en u, al uw generaties door, zodat men weet dat Ik de HEERE ben, Die u heiligt.

EXODUS 31:13

En verderop, in vers 16:

Laat de Israëlieten dan de sabbat in acht nemen, door de sabbat te houden, al hun generaties door, als een eeuwig verbond.

EXODUS 31:16

Het teken van het verbond dat Hij bij de berg Sinaï sloot, was dus het houden van de sabbat, enzovoort.

God heeft Zijn teken. Het huwelijksverbond heeft tegenwoordig ook een teken. Over het algemeen is dat in de moderne samenleving een trouwring. Ik weet niet of er in de oudheid altijd zo'n teken was, maar dat is als het ware een teken van het verbond. De regenboog was een teken van Gods verbond, net zoals een trouwring aan de vinger van een vrouw een teken van een verbond is. Het is een zichtbare herinnering aan het verbond.

4

Gods neergelegde boog als teken van genade

Waarom de regenboog? Het is interessant dat er in onze Bijbel wel „regenboog” staat, maar dat er in het Hebreeuws niet „regenboog” staat. Er staat alleen „boog”.

Ik zal mijn boog in de wolken zetten.

Het is hetzelfde woord dat voor een strijdboog wordt gebruikt, zoals een pijl-en-boog. God zegt als het ware: „Ik zal Mijn boog daarboven in de wolken hangen.” Wat betekent dat? Het is alsof Hij Zijn strijdboog heeft opgehangen. Heb je ooit zo'n oude western gezien waarin een revolverheld voorkwam? Aan het begin van de film heeft hij genoeg van de vuurgevechten. Daarom hangt hij zijn revolvers boven de deur, als teken dat hij klaar is met vuurgevechten. Later in de film moet hij ze natuurlijk nog één keer van de muur halen. Je hebt uiteraard geen film als hij ze niet weer van de muur gaat halen. Waarom zou je een film maken als zijn revolvers daar de hele tijd blijven hangen? Maar dat hij de revolvers boven de deur hangt, betekent dat hij

ermee gestopt is. Hij doet de revolver niet weg, maar die hangt daar als herinnering aan wat hij vroeger deed en dat hij hem nu niet meer gebruikt. Hij gaat geen mensen meer doden.

In Bijbelse tijden hadden ze geen vuurwapens. Ze hadden pijl-en-boog. Het is mogelijk dat God zegt: 'Ik ga Mijn boog daarboven in de wolken hangen als teken dat Ik gestopt ben met het uitroeien van alle levende wezens.' Iedere keer dat het regent, en dat is precies het moment waarop je hieraan herinnerd wilt worden, kijk je omhoog en zie je dat Zijn boog daar nog steeds hangt.

In Openbaring hoofdstuk 4, en naar ik meen ook in Ezechiël hoofdstuk 1, maar in elk geval in Openbaring hoofdstuk 4, wordt de troon van God gezien met een regenboog die zich eroverheen welft. Openbaring 4:3 zegt:

En Hij Die daar zat, zag eruit als de stenen jaspis en sardius.
En er was een regenboog rondom de troon, die eruitzag als een smaragd.

OPENBARING 4:3

Daarmee wordt God bedoeld. De regenboog rond de troon van God ontleent zijn betekenis ongetwijfeld aan dit verhaal. Dat God Zijn boog ophangt, betekent dat Hij de mensen niet meer op dezelfde manier zal straffen als Hij eerder heeft gedaan, hoewel ze dat nog steeds verdienen. Met andere woorden, het is een teken van genade.

We weten dat dit gebeurt ondanks het feit dat de mensen het nog steeds verdienen. Want toen God in hoofdstuk 8, vers 21, voor het eerst bekendmaakte dat Hij van plan was dit niet opnieuw te doen, bracht Hij dat in verband met het kwaad van de mens. Er staat:

En de HEERE rook die aangename geur, en de HEERE zei in Zijn hart: Ik zal de aardbodem voortaan niet meer vervloeken vanwege de mens; de gedachtespinsels van het hart van de mens zijn immers slecht, van zijn jeugd af; en Ik zal voortaan niet al het levende meer doden, zoals Ik gedaan heb.

GENESIS 8:21

De Engelse Bijbelvertaling die Gregg gebruikt, geeft het verband hier concessief weer: hoewel het hart van de mens slecht is.

Hij zegt: ‘Hoewel de mens nog steeds een verdorven schepsel is, heeft die hele zaak waarbij alles werd uitgeroeid Mij een nare nasmaak bezorgd. Ik zal dat nooit meer doen, hoe verdorven de mens ook is.’ Daarom is de regenboog een teken van Gods genade, en dat is ongetwijfeld de reden waarom hij in verband met Zijn troon wordt gezien. Volgens Hebreëen is het tenslotte een troon van genade.

5

De volgorde van Noachs drie zonen

We gaan verder met Genesis 9:18. Daar staat:

En de zonen van Noach, die uit de ark gingen, waren Sem, Cham en Jafeth; Cham is de vader van Kanaän.

GENESIS 9:18

Gewoonlijk lijken ze in die volgorde te worden genoemd, maar dat is niet hun geboortevolgorde. Eigenlijk is het een nogal verwarrende volgorde, want Sem, die meestal als eerste wordt genoemd, is in werkelijkheid de middelste zoon. Verderop in dit hoofdstuk zullen we ontdekken dat Cham volgens vers 24 de jongste zoon is. Cham wordt de jongste zoon van Noach genoemd, en later wordt Jafeth de oudste genoemd, dat wil zeggen: ouder dan Sem. Dat staat in hoofdstuk 10, vers 21:

Ook bij Sem zijn zonen geboren; hij is de voorvader van alle zonen van Heber, en de broer van Jafeth, de oudste.

GENESIS 10:21

Jafeth was dus de oudste broer, Cham de jongste broer en Sem de middelste broer.

Maar in de volgorde waarin ze worden opgesomd, staat geen van hen op de juiste chronologische plaats. Misschien worden ze genoemd in de volgorde van hun betekenis voor het latere verhaal. Sem wordt als eerste genoemd omdat Abraham natuurlijk uit Sem zal voortkomen. De Semieten, de nakomelingen van Sem, zullen in

de rest van de geschiedenis van het Oude Testament centraal staan. Cham is ook belangrijk. Om te beginnen stamden de Egyptenaren van Cham af, en de Joden brachten natuurlijk veel tijd als slaven in Egypte door. Maar ook de Kanaänieten stamden van Cham af. Een groot deel van de rest van de Pentateuch, en later ook Jozua en Richteren, zal daarom gericht zijn op de conflicten tussen de Semieten en de Kanaänieten, die respectievelijk van Sem en Cham afstammen. Sem is dus voor de belangen van het verhaal de belangrijkste van deze zonen. Cham en zijn nakomelingen zijn daarna het belangrijkste, en Jafeth is bijna helemaal niet belangrijk.

Jafeth is voor ons belangrijk omdat de meesten van ons van Jafeth afstammen en de meesten van ons Jafethitische volken zijn. Onder ons is meer dan één ras vertegenwoordigd en niet iedereen is Jafethitisch, maar blanke Indo-Europese volken stammen van Jafeth af. In de geschiedenis van het Oude Testament is hij echter niet zo belangrijk vanwege het geografische gebied waarin de gebeurtenissen van het Oude Testament zich afspelen. Het gaat daarin niet zozeer over het Westen, over de Noord-Europese volken die uit Jafeth zijn voortgekomen. Maar dit is de volgorde waarin ze worden genoemd, in volgorde van belangrijkheid voor het verhaal: Sem, Cham en Jafeth.

Er staat:

En Cham was de vader van Kanaän, en dat is wat Cham hier belangrijk maakt. Kanaän was de vader van de Kanaänieten, en de Kanaänieten waren het volk dat de Joden uit het land Kanaän zouden moeten verdrijven om het zogenaamde Beloofde Land in bezit te krijgen. Hoewel de Kanaänieten in de tijd van Mozes — en Mozes schreef Genesis — misschien een betrekkelijk onbeduidende groep rassen en stammen vormden onder alle mensen die van Noach afstamden, worden ze er speciaal uitgelicht vanwege hun betekenis voor de Joden in de tijd van Mozes. De Kanaänieten zijn hun vijand, degenen die verslagen moeten worden. Daarom voegt hij eraan toe:

Cham was de vader van Kanaän.

Deze drie waren de zonen van Noach; en uit hen is heel de aarde bevolkt.

GENESIS 9:19

6

Noachs wijngaard, dronkenschap en tekortkoming

En Noach werd landbouwer en plantte een wijngaard.

GENESIS 9:20

Dit was kennelijk een nieuw beroep voor hem. Hoe verdiende hij vóór de zondvloed de kost? Ik denk dat hij botenbouwer was. Maar hij werd landbouwer. Hij heeft nu weer vaste grond onder de voeten. Ik denk niet dat hij nog de zee op wil. Dus blijft hij dicht bij het land en begint hij onder andere kennelijk een wijngaard aan te planten.

Wijngaarden brengen druiven voort, en druiven brengen sap voort waar wijn uit ontstaat. Daar zijn druiven en wijngaarden altijd voor bedoeld geweest, en daar waren ze hier ook voor. Sommige mensen denken dat wijn, of druivensap, vóór de zondvloed niet giste zoals nu. Eerlijk gezegd kan ik me niet voorstellen waarom dat niet zo zou zijn, maar ik ken niet alle natuurverschijnselen waardoor gisting plaatsvindt. Sommige mensen zeggen dat er vóór de zondvloed geen gisting plaatsvond, omdat de atmosferische of natuurlijke omstandigheden anders waren.

Ik vind dit geen erg sterke suggestie, maar de reden waarom ze dit opperen, is dat Noach dan niet bekend was met gisting. We zien dat hij hier dronken gaat worden, en we willen echt niet dat onze held uiteindelijk een dwaas blijkt te zijn. Dus zeggen ze dat we zijn reputatie kunnen herstellen door te zeggen dat hij genoeg wijn dronk om dronken te worden, maar niet wist dat je van wijn dronken wordt. Het was iets nieuws. Dat kan waar zijn, maar er is geen reden om het te opperen. De Bijbel suggereert het niet. De Bijbel suggereert niet dat Noach onwetend was. Misschien was hij dat wel. Wie weet?

De Bijbel vermeldt doorgaans de tekortkomingen van de mensen die de belangrijkste helden zijn, zelfs wanneer het de apostelen van Christus, Abraham, Mozes of David betreft. Het verhaal van deze mannen wordt nooit volledig verteld zonder dat er ook een of andere afschuwelijke fout in wordt opgenomen die ze in hun leven hebben gemaakt, en een of andere fatale tekortkoming in hen. Dit is één reden waarom we weten dat de Bijbel waar is. Er zijn veel redenen waarom we weten dat de Bijbel waar

is, maar dit is in het bijzonder een reden, omdat mythologie over het algemeen de neiging heeft de helden bovenmenselijk groot te maken. Zelfs in de geschiedschrijving van volken in de oudheid werden beschamende zaken gewoonlijk niet vastgelegd.

De annalen van Egypte vermelden bijvoorbeeld de uittocht van de Joden niet, hoewel er volop bewijs is dat de uittocht heeft plaatsgevonden. De Egyptenaren legden die niet vast in hun geschiedschrijving. Waarom niet? Het is beschamend voor hun volk. De geschiedschrijving van Babylon beschrijft de waanzin van Nebukadnezar niet uitdrukkelijk, hoewel de Bijbel erover vertelt. In Babylonische literatuur staan er zinspelingen op, maar er is geen uitdrukkelijke verwijzing naar.

De beschamende zaken over de helden, de koningen, het volk en de goede mensen worden gewoonlijk weggelaten uit de verslagen van de heidense geschiedschrijving of heidense mythologie. De Bijbel is kennelijk niet zoals heidense mythologie, in die zin dat geen van de goede mensen daarin helemaal zonder kleerscheuren vanaf komt, behalve misschien Jozef. Er wordt geen specifieke zonde van Jozef vermeld. En natuurlijk Jezus. Die overeenkomst is zelfs een van de dingen waardoor mensen denken dat Jozef een type van Christus is, want Jozef is een van de zeer weinige helden, en Jezus een andere, van wie niets nadeligs wordt vermeld.

7

Noachs naaktheid en Chams reactie

Maar Noach komt er niet mee weg. Er staat in vers 21:

Hij dronk van de wijn en werd dronken; en hij ontkleedde zich midden in zijn tent.

GENESIS 9:21

Hij was kennelijk naakt, of in elk geval niet voldoende gekleed. Hij verkeerde in een onwaardige toestand, maar hij was te dronken om dat te beseffen. Hij rende tenminste niet op straat rond. Hij was in zijn tent. Als je dan toch naakt bent, is de tent een goede plek om te zijn.

Kennelijk was de tent echter niet helemaal privé. Het was een plek waar mensen naar binnen en naar buiten konden gaan, en daarom was het geen situatie waarin je op een onwaardige manier zou willen blijven liggen.

En Cham, de vader van Kanaän, zag de naaktheid van zijn vader en vertelde het aan zijn beide broers buiten.

GENESIS 9:22

Het is interessant dat Cham opnieuw de vader van Kanaän wordt genoemd. Hij was natuurlijk de vader van Kanaän. In hoofdstuk 10, vers 6, had Cham verscheidene zonen. Van hen was Kanaän misschien de jongste en, wat de geboortevolgorde betreft, de minst belangrijke. Cham had Cusj, Mizraïm, Put en Kanaän als zonen. Kanaän wordt als laatste genoemd, waarschijnlijk omdat hij de jongste was. Maar waarom wordt juist hij hier eruit gelicht?

Hij wordt eruit gelicht omdat Kanaän vóór het einde van dit verhaal het voorwerp van een vloek zal worden. Hij zal een vloek ontvangen. Waarom is dit verhaal eigenlijk in de Pentateuch opgenomen? Ongetwijfeld omdat Mozes, die het verhaal vertelde, hierin iets belangrijks zag. Hij leefde namelijk in een generatie die geroepen was om de Kanaänieten te gaan veroveren en de bepalingen van deze vloek te vervullen. Het is dus passend dat Mozes dit verhaal vertelt vanwege de betekenis ervan voor Kanaän. Kanaän zelf heeft misschien helemaal niets te maken gehad met wat er in het verhaal gebeurde. Nergens wordt ons verteld dat Kanaän er zelfs maar bij betrokken was. Misschien was hij nog niet eens geboren. Waarschijnlijk was hij wel geboren, omdat hij bij naam werd genoemd, maar misschien was hij op dat moment nog een kind. We weten het niet. Kanaän staat hier centraal vanwege de latere Kanaänieten en hun betekenis voor de Joden. Maar Mozes vertelt dit verhaal omdat het ons iets laat zien over het vroege besef bij Noach dat Kanaän een vervloekt volk zou worden.

8

Cham onteert zijn vader

Het begint ermee dat Cham, de vader van Kanaän, naar binnen gaat en zijn vader in deze toestand ziet. Ik denk niet dat Cham verweten kan worden dat hij zijn vader in die toestand zag. Naar alle waarschijnlijkheid wist hij niet dat hij dat zou aantreffen toen

hij de tent binnenliep. Maar wat hij zag, was onwaardig. In de wereld van de oudheid was de waardigheid van de vader heel belangrijk. De vader is de patriarch van het gezin. Je bewaart zijn waardigheid.

Toen Cham zijn vader in die toestand aantrof, had hij zich in de eerste plaats moeten schamen en had hij in de tweede plaats iets moeten doen om zijn vader te bedekken en de zaak gewoon te laten rusten. In plaats daarvan bedekte hij zijn vader niet. Hij ging naar buiten en praatte er met zijn broers over. Hij ging naar buiten en vertelde het aan zijn twee broers die buiten waren. Je zou kunnen zeggen: 'Wat is daar verkeerd aan?' Het was de verkeerde reactie op de situatie. Hij bevond zich in een positie waarin hij de naaktheid van zijn vader had kunnen bedekken, zodat niemand anders het had hoeven weten. Het was duidelijk dat zijn vader zich in een toestand bevond waarvan hij zich niet bewust was, omdat hij door zijn dronkenschap buiten zinnen was. Het was een toestand waarvan Noach, wanneer hij wakker werd, zou wensen dat die zich niet had voorgedaan. Hij zou hopen dat niemand ervan wist. Op dat moment was het Chams geheimpje, maar hij deelde het met de rest van de wereld. Nu wist iedereen ter wereld het, want behalve deze mannen was er niemand anders ter wereld. Hij maakte de zonde van zijn vader openbaar, terwijl hij die had kunnen bedekken als hij zijn vader meer had geëerd.

Zijn broers waren eerbaarder en wilden hun vader eren. Er staat in vers 23:

Toen namen Sem en Jafeth een kleed, legden het op hun beider schouders, liepen achteruit en bedekten de naaktheid van hun vader, met het gezicht afgewend, zodat zij de naaktheid van hun vader niet zagen.

GENESIS 9:23

Ik denk niet dat Cham zondigde doordat hij de naaktheid van zijn vader had gezien. Maar Sem en Jafeth wisten dat zij, als zij in die toestand verkeerden, niet zouden willen dat iemand hen zo zag. Uit eerbied voor hun vader keken ze niet naar hem terwijl hij in die toestand verkeerde. In plaats daarvan namen ze maatregelen om zijn naaktheid te bedekken, voor het geval iemand anders de tent binnenliep. Zo beschermden ze hun vader tegen verdere schaamte en onwaardigheid, en toonden ze respect voor hun vader.

Dat is het verschil tussen Cham en zijn twee broers. Cham eerde zijn vader niet, maar maakte de zonde van zijn vader openbaar, of in elk geval zijn schande. We weten niet of dronkenschap destijds een zonde genoemd zou zijn, aangezien er geen wet was. Voor zover we weten, was het toen nog nooit verboden. Ik weet dus niet of het juist is om het een zonde te noemen. Maar het leidde zeker tot een onwaardige ontbloting, en dat maakt het beschamend. Cham gebruikte de schande van zijn vader kennelijk gewoon als bron voor roddel. Zijn broers vonden dat echter niet erg gepast en besloten dat ze hun vader moesten bedekken en hem moesten respecteren.

9

De eer van gebrekkige ouders beschermen

Ik heb altijd gedacht dat er een soort parallel bestaat tussen dit verhaal en het gedrag van al die kinderen van filmsterren die boeken schrijven waarin ze het leven van hun ouders onthullen. Je hoort hen van tijd tot tijd geïnterviewd worden in praatprogramma's. Hun ouders leidden als filmsterren natuurlijk een losbandig leven. Ze hadden meerdere mislukte huwelijken, meestal problemen met alcohol en drugs, en ze mishandelden of verwaarloosden hun kinderen. Meestal waren deze filmsterren geen goede ouders. Hun kinderen verdienen veel geld door boeken te schrijven over het feit dat hun ouders geen goede ouders waren. Voor mij is dat hetzelfde als de naaktheid van hun ouders openbaar maken. Als je ouders slechte dingen hebben gedaan, moet je uit eerbied voor hen alles doen wat je kunt om dat verborgen te houden.

Let wel, je vader eren betekent niet dat hij altijd eerbaar is. Noach verkeerde in deze toestand niet in een eerbare staat. Maar dat betekende niet dat Sem en Jafeth vonden dat ze het recht hadden om die ontorende informatie over hun vader rond te bazuinen.

Wanneer kinderen in een gezin worden geboren, is alleen al het feit dat je kinderen in huis haalt iets wat je nederig maakt, want als je alleen woont, kun je alle gebreken die je hebt voor de buitenwereld verborgen houden. Je kunt je huis binnengaan, en je gebreken zijn je eigen geheimpje. Maar wanneer je kinderen in je leven brengt, heb je daar in huis getuigen. Ze zien je op je best, ze zien je op je slechtst, en iedereen heeft zowel een slechtste als een beste kant. Door kinderen in huis te halen, haal je getuigen binnen die alles van je zien. Als mensen die zijn opgegroeid in het huis van onze

ouders, waar we alles van hen hebben gezien, moeten we beseffen dat onze ouders alleen al door ons bestaan hun reputatie aan risico's hebben blootgesteld. Ze stellen zich bloot aan het risico dat dingen bekend worden. Hopelijk hebben de meeste ouders niet ontzettend veel beschamende dingen die, als ze verteld zouden worden, hun reputatie zouden verwoesten. Maar iedereen heeft wel dingen waarvan hij liever niet heeft dat de wereld ze weet. Maar hun kinderen weten het. Hun kinderen waren erbij. Hun kinderen zagen hen voortdurend. Daarom denk ik dat het zeer respectloos is om je ouders, die zichzelf kwetsbaar hebben gemaakt door jou als getuige in hun huis te halen, terug te betalen door die bevoorrechte kennis uit te buiten en erover te roddelen.

Ik heb veel getuigenissen gehoord waarin mensen hebben verteld dat hun ouders mishandelaars of alcoholisten waren, enzovoort. En ik denk dat dit soms een belangrijk deel van het verhaal is. Ik denk dat zulke dingen soms zonder gebrek aan respect verteld kunnen worden, vooral als de ouder inmiddels veranderd is, christen is geworden of zelfs toestemming heeft gegeven om dat verhaal te vertellen. Maar in het algemeen moeten we, wanneer we verhalen vertellen over hoe we zijn opgegroeid en dat soort dingen, heel voorzichtig zijn dat we onze ouders niet respectloos behandelen, zelfs als zij zich oneervol hebben gedragen. Iedereen gedraagt zich beslist weleens oneervol, en soms zijn juist die momenten de sappige dingen die je over je jeugd vertelt. Je besteedt niet per se ontzettend veel tijd aan het vertellen over de dingen die je ouders goed deden. Het zijn de dingen die ze verkeerd deden waarvan wij vinden dat die onze kinderjaren hebben gevormd, en daarom hebben we de neiging die dingen te vertellen.

Er kunnen momenten zijn waarop die dingen verteld moeten worden. Er kunnen situaties zijn waarin dat gepast is. Maar we moeten er niet zomaar van uitgaan dat het openbare informatie is die we overal rond kunnen bazuinen ten koste van de reputatie van onze ouders. Dit is de fout die Cham maakte. Jafeth en Sem reageerden heel anders. Ze wisten dat hun vader iets beschamends had gedaan, maar ze dekten hem toe. De Bijbel zegt:

Maar heb voor alles vurige liefde voor elkaar, want de liefde zal een menigte van zonden bedekken.

1 PETRUS 4:8

En blijkbaar bedekt respect voor ouders ook een menigte van zonden.

10

Wat Cham zijn vader aandeed

Vers 24 zegt:

Toen ontwaakte Noach uit zijn roes en kwam hij te weten wat zijn jongste zoon hem aangedaan had.

GENESIS 9:24

Cham is de jongere zoon. Wat zijn jongere zoon hem had aangedaan—er staat niet dat hij iets anders had gedaan dan naar binnen lopen, hem zien, weer naar buiten lopen en over hem praten. Maar dat is blijkbaar wat hij hem had aangedaan. Ik heb Bijbelleraren horen suggereren dat er iets méér is gebeurd wat niet is opgetekend, en dat Cham een perverseling was of iets dergelijks. Ik weet niet of deze suggestie afkomstig is uit rabbijnse tradities over het verhaal, of dat ze gewoon voortkomt uit de vuile gedachten van Bijbelleraren, of wat dan ook. Wat mij betreft hoeven we niet te speculeren over iets buiten wat ons verteld wordt. Wat Cham zijn vader aandeed, was hem openlijk aan de buitenwereld blootstellen. Bedenk dat Sem en Jafeth samen de hele buitenwereld vormden, behalve misschien hun kinderen, als sommigen van hen op dat moment al geboren waren. Kanaän was waarschijnlijk al geboren, maar was heel goed mogelijk nog erg jong.

Toen Noach dit wist, zei hij:

Hij zei: Vervloekt is Kanaän! Laat hij voor zijn broers een dienaar van dienaren zijn!

GENESIS 9:25

En hij zei:

Ook zei hij: Gezegend is de HEERE, de God van Sem! Laat Kanaän een dienaar voor hem zijn! Laat God Jafeth uitbreiden en laat hij in de tenten van Sem wonen! En laat Kanaän voor hem een dienaar zijn!

GENESIS 9:26-27

11

Waarom Kanaän wordt vervloekt

Let op: Kanaän moet dit alles ontgelden, en toch lezen we niet dat Kanaän op enige manier bij het verhaal betrokken was. Cham, die de schuldige partij is, wordt in de vloek niet genoemd. Mensen zeggen: ‘Waarom is dat? Waarom krijgt Kanaän hiervan de schuld?’ Ik denk niet dat Kanaän de schuld krijgt van wat hier gebeurde. Ik denk dat dit voorval de aanleiding wordt om een profetie te geven over de toekomst van Kanaän, die kennelijk net als zijn vader niet uit het juiste hout gesneden was.

We weten dat de nakomelingen van Kanaän, de Kanaänieten, buitengewoon goddeloze mensen waren. De vloek die over hen kwam, was aan henzelf te wijten, niet aan wat hier in Genesis hoofdstuk 9 gebeurde. Het was te wijten aan hun veel latere gedrag als volk met uiterst verdorven, afgodische praktijken. Ze offerden hun baby's aan Moloch en hielden seksuele orgieën voor het afgodsbeeld terwijl de baby's levend verbrandden. Dit is wat de Kanaänieten deden in de tijd van Abraham en daarna. In dit vroege stadium deden de Kanaänieten dit niet. Maar we kunnen gemakkelijk begrijpen waarom God de Kanaänieten vervloekte toen Hij dat deed.

Deze gebeurtenis, waarbij de man Kanaän zelf misschien helemaal niet rechtstreeks betrokken was, gaf niettemin aanleiding tot een profetie die op een later tijdstip voor Kanaän zou uitkomen. Misschien was dit de aanleiding omdat de appel niet ver van de boom valt. Kanaän is uit hetzelfde hout gesneden als zijn vader. Zijn nakomelingen zullen dat in elk geval zijn. Ze zijn niet godvruchtig. Ze zijn niet eerbiedig. Het gebrek aan eerbied van Cham bij deze gelegenheid gaf eenvoudig aanleiding om ook het gebrek aan eerbied van zijn latere generaties via Kanaän te noemen.

Maar let erop dat hij zegt:

Vervloekt is Kanaän. Een dienaar van dienaren, de laagste van de dienaren, zal hij voor zijn broers zijn.

12

De profetie over Sem, Jafeth en Kanaän

Vervolgens worden zowel Sem als Jafeth in gunstige zin genoemd, maar Sem in het bijzonder, omdat van de Heere God Yahweh wordt gezegd dat Hij de God van Sem is. Dit is ons niet eerder verteld, maar blijkbaar was Sem een aanbidder van Yahweh. We weten dat uit Sem uiteindelijk de familie zou voortkomen die Abram zou voortbrengen. En Abram zou de man van Yahweh worden, Yahwehs man, de uitverkoren man, en zijn nakomelingen het uitverkoren volk. Dit waren de Semieten, zoals we hen tegenwoordig zouden noemen. In deze profetie wordt Yahweh God dus met Sem verbonden. Natuurlijk kon Noach onmogelijk weten dat Abraham tien generaties later zou komen en dat er deze bijzondere relatie tussen Abram en God en zijn nageslacht zou zijn. Dit was uitsluitend een profetie die Noach door openbaring uitsprak. Hij wist dat God, Yahweh, in de toekomst met Sem verbonden zou zijn en dat Kanaän zijn dienaar zou zijn.

Sommige Kanaänieten werden inderdaad dienaren van de Joden. God had de Joden in feite verboden hen tot dienaren te maken, omdat Hij hun had opgedragen hen allemaal uit te roeien. Maar de Joden roeiden hen niet allemaal uit. Daardoor werden Kanaänieten na de verovering van Kanaän waterdragers, houthakkers enzovoort voor de Joden. Dat gold vooral voor de mensen uit Gibeon, die Jozua misleidden en hem lieten denken dat ze geen Kanaänieten waren. Hij sloot een verbond met hen, een wederzijds niet-aanvalsverdrag, en zo werden zij de dienaren. Sommige Kanaänieten werden dus inderdaad dienaren van sommige Semieten, van de Joden.

Maar dan zegt hij over Jafeth — en bedenk dat Jafeth, zoals we in het volgende hoofdstuk zullen zien, voor een groot deel de stamvader is van de Noord-Europese en West-Europese volken. De meesten van ons, heidenen van Europese afkomst, zouden van Jafeth afstammen. Hij zegt:

Moge God Jafeth meer ruimte geven, moge hij in de tenten van Sem wonen en moge Kanaän zijn dienaar zijn.

Ik weet niet genoeg over de afzonderlijke gebeurtenissen in de geschiedenis van de Kanaänieten om te weten in welke zin zij dienaren van Semieten of Jafethieten werden. Maar het is interessant dat hij zegt dat Jafeth in de tenten van Sem zal wonen. God wordt genoemd, maar niet als Yahweh, alleen met de algemene naam Elohim, de God van de mensheid. Elohim is de Naam voor God die met de hele schepping verbonden is. Yahweh is de Naam voor God die verbonden is met Zijn bijzondere relatie met Zijn volk. Yahweh wordt genoemd in verband met Sem, maar in verband met Jafeth wordt alleen Elohim genoemd. Maar er wordt gezegd dat Jafeth in de tenten van Sem zal wonen, dat de Jafethieten onder het tentdak, onder de beschutting van Sem zullen komen.

In Jesaja hoofdstuk 54 lijkt iets over precies datzelfde te staan. Paulus haalt Jesaja 54 aan met betrekking tot de heidenen die de gemeente binnenkomen. Hij haalt het eerste vers aan, maar ik wil een paar verzen verder lezen dan wat Paulus aanhaalt. In Jesaja 54:1 staat:

Zing vrolijk, onvruchtbare, u die niet gebaard hebt, breek uit in gejuich en jubel het uit, u die geen weeën gekend hebt, want de kinderen van de eenzame zijn talrijker dan de kinderen van de getrouwde, zegt de HEERE.

JESAJA 54:1

13

De heidenen in de tent van Sem

Wat betekent dit? De getrouwde vrouw hierin is Israël, dat met God getrouwd is. De verlatenen, die nooit kinderen voor God hebben gehad, zijn de heidenen, die nooit eerder een relatie met God hebben gehad. Wat betreft het voortbrengen van vrucht voor God, of kinderen voor God, zijn zij verlaten geweest. Tot op dit moment waren de heidenen nooit vruchtbaar geweest. Ze waren altijd onvruchtbaar geweest. De getrouwde vrouw, Israël, had enkele kinderen gehad. Maar de profetie luidt dat degene die onvruchtbaar is geweest, de heidenen, meer kinderen zal voortbrengen dan

de Joden, dan Israël. Uiteindelijk wordt dit vervuld doordat de heidenen in het lichaam van Christus talrijker zijn dan de Joden. Paulus haalt dit vers met die betekenis aan in Galaten en verwijst daarmee naar precies ditzelfde.

Maar in vers 2 staat:

Vergroot de plaats voor uw tent, laat men uw tentkleden breed uitspannen, wees niet terughoudend, verleng uw touwen, sla uw pinnen vast.

JESAJA 54:2

Dit is gericht tot Israël, in elk geval tot het overblijfsel van Israël.

Want u zult zich rechts en links uitbreiden, uw nageslacht zal de heidenvolken in bezit nemen en de verlaten steden bevolken.

JESAJA 54:3

Met „de heidenvolken” worden hier volgens Gregg de heidenen bedoeld.

Jesaja zegt tegen Israël, of tegen het overblijfsel van Israël: „Je familietent zal veel meer mensen moeten opnemen dan je had verwacht. Je denkt bij je familie alleen aan het Joodse volk, maar je zult de volken moeten omvatten. Ook de heidenen zullen onder jouw tent komen. Ook Jafeth zal onder de tent van Sem wonen.” Dat voorzegt dat grote aantallen heidenen — en de Jafethieten worden specifiek genoemd — de tent van Sem zullen binnengaan, die de man van Yahweh is. Door de bemiddelende rol van Sem zullen ook de mensen van Jafeth tot Yahweh komen.

Het is interessant dat, hoewel inmiddels elk volk ter wereld geëvangéliseerd is en je overal waar je komt christenen van alle rassen en alle volken zult aantreffen, de Geest Paulus in het boek Handelingen naar Europa leidde, en naar Galatië en andere plaatsen waar de Jafethieten zich daadwerkelijk bevonden. De eerste, tweede en derde zendingsreis van Paulus waren gericht op de Jafethieten.

Dat betekent niet dat anderen niet geëvangéliseerd werden. De Chamieten werden ook geëvangéliseerd, maar zij worden in deze profetie niet eens genoemd. De Chamieten waren de Afrikaanse volken. Marcus ging bijvoorbeeld naar Alexandrië in Egypte en

evangeliseerde daar. Blijkbaar stichtte hij de gemeente in Egypte. We weten dat de Ethiopische kamerling op weg van Jeruzalem naar huis behouden werd. Blijkbaar hielp hij een gemeente in Ethiopië te stichten, want sinds de vroegste eeuwen van het christendom is er een gemeente in Ethiopië geweest. Ook de Afrikaanse gemeente heeft zeer oude wortels, en dat geldt eveneens voor de Aziatische gemeenten. Thomas, de apostel Thomas, ging naar India, en daar ontstond een gemeente. Er zijn dus werkelijk vanaf de vroegste tijden Jafethieten en Chamieten geweest, en ook de volken van Oost-Azië, van wie we de oorsprong nog zullen moeten vaststellen. Van welke van deze zonen stammen de Aziaten af? Het punt is dat het Evangelie weliswaar alle kanten opging, maar in de eerste jaren voornamelijk invloed had in Europa. Daarom werd Europa een christelijk werelddeel. Hoewel er op alle andere plaatsen christenen waren, werd Europa een christelijk werelddeel, en daar bevonden zich de Jafethieten. Om zo te zeggen kwam Jafeth onder de tent van Sem. Dat is ongetwijfeld de betekenis van deze voorspelling.

14

Noachs dood en de Volkerentafel

We lezen in vers 28:

En Noach leefde na de vloed driehonderdvijftig jaar. Zo waren al de dagen van Noach negenhonderdvijftig jaar; en hij stierf.

GENESIS 9:28-29

De zondvloed kwam toen hij 600 jaar oud was, en daarna leefde hij nog 350 jaar, in totaal 950 jaar. Hij leefde bijna even lang als Methusalem. Met nog 19 jaar erbij zou hij Methusalem hebben ingehaald.

In hoofdstuk 10 hebben we een hoofdstuk dat de Volkerentafel wordt genoemd. Het heet de Volkerentafel omdat het vertelt waar de oude etnische volken, die uit de drie zonen van Noach voortkwamen, hun oorsprong hadden. Bedenk dat ons eerder, in hoofdstuk 9, vers 19, al verteld werd:

Deze drie waren de zonen van Noach; en uit hen is heel de aarde bevolkt.

GENESIS 9:19

We gaan ontdekken hoe uit deze drie mannen de vroegste, oudste volken zijn ontstaan.

We zullen zien dat volken etnisch of geografisch beschreven kunnen worden. Geografisch gezien trokken de mensen van Jafeth over het algemeen naar het noorden en westen van de plaats waar Noach woonde, die blijkbaar in het gebied van Ararat lag. De mensen van Cham trokken voornamelijk zuidwaarts, naar het Midden-Oosten en Afrika. De mensen van Sem bevonden zich grotendeels in het Midden-Oosten, in de Arabische en Mesopotamische gebieden.

Dat is het geografische gebied waar deze mensen naartoe trokken. Maar wat ras betreft, zouden moderne etnologen zeggen dat mensen tot drie grote rassengroepen behoren: de Kaukasische, de negroïde en de mongoloïde. Ik weet niet of een van deze termen tegenwoordig politiek incorrect is, maar het zijn wetenschappelijke termen die gebruikt worden om de verschillende grote categorieën mensen te beschrijven. Ik heb dit als kind op school geleerd. Het lijkt nog steeds zo te zijn dat men de mensenrassen beschouwt als de Kaukasiërs, die in wezen voor het merendeel blank zijn; de negroïden, die voor het merendeel zwart zijn; en de mongoloïden, een term die voornamelijk gebruikt wordt om mensen uit het Verre Oosten van Azië te beschrijven.

Er zijn volken die tussen deze groepen in zitten, omdat de groepen onderling trouwden enzovoort. Zo worden de oorspronkelijke bewoners van Noord-Amerika tegenwoordig beschouwd als afstammelingen van mongoloïde mensen, terwijl men vroeger dacht dat ze van een andere afstamming waren.

15

Rassen, volken en hun verspreiding

Wanneer we deze Volkerentafel lezen, zullen we zien dat die ons vertelt waar de kinderen van de zonen van Noach naartoe trokken en wat hun namen waren. Rassen en volken werden namelijk naar afzonderlijke mannen genoemd. De mensen van Jafeth waren voornamelijk Kaukasiërs en omvatten ook enkele mongoloïde volken. De mensen van Cham behoorden voornamelijk tot de negroïde volken en ook tot enkele mongoloïde volken. De Kanaänieten stamden bijvoorbeeld van Cham af. Voor zover we weten, waren zij niet negroïde. Wat hun ras betreft, waren ze waarschijnlijk mongoloïde.

Nogmaals, het woord ‘mongoloïde’ is helaas ook een term die gebruikt wordt voor mensen met het syndroom van Down. Ik weet niet of mensen met het syndroom van Down nog steeds mongoloïde worden genoemd. Misschien is dat tegenwoordig politiek incorrect. Ik weet niet wat in onze cultuur tegenwoordig gevoelig ligt. Maar wanneer we het over mongoloïde rassen hebben, hebben we het niet over mensen met het syndroom van Down. We hebben het over mensen uit Oost-Azië. We zouden kunnen zeggen: mensen met een gelere huidskleur, in tegenstelling tot een witte en een zwarte.

Uit Sem kwamen vervolgens in wezen de Indo-Europese volken voort: Mesopotamiërs, Arabieren en Joden. Ook zij worden technisch gezien als mongoloïde beschouwd.

Wanneer de volken hier genoemd worden, wordt geen van de volken van het Verre Oosten genoemd. De Aboriginals van Australië worden niet genoemd. De volken van Amerika worden niet genoemd. Waarschijnlijk komt dit doordat deze volken, die afstamden van de oorspronkelijke groepen die uit de ark kwamen, iets later ontstonden. Misschien niet veel later, mogelijk slechts enkele generaties later. Maar de allereerste nakomelingen van Noach bevonden zich in het gebied waar Noach en de ark waren. Daarom wordt in het algemeen dat geografische gebied besproken.

In de loop van de generaties, of misschien de eeuwen, trokken de mensen steeds verder weg. Uiteindelijk trokken kennelijk sommige negroïde mensen naar Australië en werden zij de Aboriginals. Blijkbaar trokken de Semieten of de Jafethieten verder naar het oosten. Onder Bijbelgeleerden bestaat er in feite verschil van mening over de

vraag of de volken van het Verre Oosten Semieten of Jafethieten zijn. Maar volgens mij wordt er algemeen van uitgegaan dat ze Semieten zijn. Ik geloof dat men van de Koreaanse of Aziatische volken aanneemt dat ze Semieten zijn, hoewel ze iets later zo ver naar het oosten trokken dan de mensen over wie we hier lezen. Er wordt ons niet verteld welke mensen die hier genoemd worden die kant op trokken, maar volgens mij wordt algemeen aangenomen dat zij Semieten zijn.

16

De opbouw van de Volkerentafel

Wat we in dit hoofdstuk hebben, is een lijst met namen die volkomen saai zou zijn als we niet wisten hoe we die met iets uit de moderne tijd in verband konden brengen. Met sommige kunnen we dat niet. Maar met een redelijke mate van zekerheid kunnen veel van deze namen in verband worden gebracht met bekende etnische volken die nog steeds bestaan, of die in elk geval nog bestonden in de veel latere opgetekende geschiedenis waarover we iets weten. Over sommige namen weten we niet veel, en bij sommige bestaat er discussie over welk volk ze geworden zijn.

De indeling van het hoofdstuk is als volgt. Eerst worden de nakomelingen van Jafeth genoemd, daarna de nakomelingen van Cham en vervolgens die van Sem. Dit is het omgekeerde van de volgorde waarin de namen gewoonlijk worden opgesomd. Denk eraan, ik zei dat het gewoonlijk Sem, Cham en Jafeth is, en dat dit niet de volgorde van geboorte is. Dat is de volgorde van hun betekenis voor de verhalen in de Bijbel. Nu worden hun nakomelingen in omgekeerde volgorde genoemd. De reden daarvoor is ongetwijfeld dat we eerst de minst belangrijke behandelen, daarna de op één na minst belangrijke en de belangrijkste voor het laatst bewaren. Het idee is dat we degenen afhandelen die voor het verhaal minder belangrijk zijn. Dat wil niet zeggen dat de mensen van Jafeth minder belangrijke mensen zijn dan die van Sem of Cham. Het betekent veeleer dat verschillende etnische groepen belangrijk zullen zijn in het verhaal. Daarom worden bij de behandeling eerst de minder belangrijke afgehandeld.

Dit zijn de afstammelingen van de zonen van Noach, Sem, Cham en Jafeth. Bij hen werden na de vloed zonen geboren.

GENESIS 10:1

17

Jafeths nakomelingen en hun volken

De verzen 2 tot en met 5 geven ons de zonen van Jafeth.

De zonen van Jafeth zijn: Gomer, Magog, Madai, Javan, Tubal, Mesech en Tiras.

GENESIS 10:2

Vervolgens lezen we over de zonen van Gomer, die een van die zonen in vers 2 was. Dit zijn dus kleinzonen van Jafeth.

De zonen van Gomer zijn: Askenaz, Rifath en Togarma.

GENESIS 10:3

Dan lezen we over de zonen van Javan. Hij was nog een van Jafeths zonen, dus dit zijn nog meer kleinzonen van Jafeth.

De zonen van Javan zijn: Elisa en Tarsis, de Kittiërs en de Dodanieten.

GENESIS 10:4

Dat is niet de profeet Elisa.

We krijgen de namen van kennelijk zeven zonen van Jafeth. Van twee van die zonen worden enkele van hun zonen genoemd. De anderen hadden beslist ook zonen, maar degenen die genoemd worden, zijn ongetwijfeld degenen die in de wereld van de oudheid herkenbaar zouden zijn als de voorouders van bepaalde volken.

De geschiedschrijver Josephus zei bijvoorbeeld dat de mensen van Gomer het volk waren dat later in Galatië woonde. De nakomelingen van Magog zijn de Scythen, die ten noorden van de Zwarte Zee trokken, tot in Noord-Europa. De nakomelingen van Madai in vers 2 zijn onbetwistbaar de Meden. De Meden en de Perzen veroverden in de tijd van Daniël het Babylonische koninkrijk, veel later dan dit. Maar de Meden

stamden af van Madai. De nakomelingen van Javan zijn de Grieken. De Grieken stamden af van Javan. Ook dit valt nauwelijks te betwisten op grond van wat uit de oude geschiedenissen van deze volken bekend is.

Askenaz, die in vers 3 wordt genoemd, staat voor de volken van Duitsland en Scandinavië, en voor de Slavische volken. Het is interessant dat Joden uit deze gebieden tegenwoordig Asjkenazische Joden worden genoemd. De Joden in de wereld van vandaag worden gewoonlijk onderverdeeld in twee brede raciale of geografische groepen. Dat zijn de Sefardische Joden en de Asjkenazische Joden. De Asjkenazische Joden zijn degenen van wie de voorouders in Europa woonden, vooral in Noord-Europa: Duitsland, Scandinavië en de Slavische landen. Dat zijn de Asjkenaziem. Hedendaagse Joden zouden zichzelf met die term aanduiden als hun voorouders uit dat gebied komen. De Joden van wie de voorouders uit Noord-Afrika, het Midden-Oosten, Zuid-Europa en Azië komen, zouden Sefardische Joden worden genoemd.

Ik wijs daarop omdat Askenaz degene is van wie die benaming afkomstig is. De Asjkenazische Joden zijn de Joden uit de gebieden waar Askenaz woonde. Uit deze man zijn de volken voortgekomen die Noord-Europa bevolkten: Duitsland, Scandinavië en de Slavische volken.

In vers 4 lezen we over Tarsis. Tarsis is tegenwoordig Zuid-Turkije. Kittim wordt direct daarna genoemd, in vers 4. Kittim is het eiland Cyprus. In elk geval bestond de bevolking van het zuiden van Cyprus uit de Kittim. Deze mediterrane en Europese volken stamden af van Jafeth.

18

De talen en de toren van Babel

Vers 5 zegt:

Van hen stammen de mensen af die zich over de kustlanden van de volken verspreid hebben, in hun landen, elk overeenkomstig zijn taal, overeenkomstig hun geslachten, onder hun volken.

GENESIS 10:5

Het lijkt misschien vreemd dat er staat:

ieder in zijn eigen taal.

Hetzelfde kom je tegen wanneer er over de anderen wordt gesproken. Over Cham staat in vers 20:

Dit waren de zonen van Cham, ingedeeld naar hun geslachten en naar hun talen, met hun landen en hun volken.

GENESIS 10:20

enzovoort. Ook staat er in vers 31 over de zonen van Sem:

Dit waren de zonen van Sem, ingedeeld naar hun geslachten en naar hun talen, met hun landen en hun volken.

GENESIS 10:31

Er worden dus talen van deze mensen genoemd.

Maar wanneer je bij hoofdstuk 11, vers 1 komt, staat er:

Heel de aarde had één taal en eendere woorden.

GENESIS 11:1

Daarna lezen we over de toren van Babel, waarmee het ontstaan van de verschillende talen wordt verklaard. Dit heeft sommige mensen in verwarring gebracht, maar alleen omdat ze niet erg helder nadenken. De toren van Babel kwam namelijk binnen enkele generaties na de zondvloed, in een tijd waarin er nog steeds maar één taal was. Maar hoofdstuk 10 kijkt generaties vooruit, naar de tijd waarin deze volken zich in de daaropvolgende eeuwen opsplitsten, en verwijst naar hun verschillende talen. In het begin hadden ze geen verschillende talen, maar na de toren van Babel verspreidden ze zich. In hoofdstuk 11 gaan we terug om te spreken over de tijd voordat deze volken verspreid werden. Bij de toren van Babel bevond iedereen zich, kort na de tijd van de zondvloed, nog op één plaats en had iedereen één taal. Maar bij de toren van Babel werden hun talen veranderd en werden ze verspreid, en zo trokken ze uiteen.

Hoofdstuk 10 vertelt ons waar ze naartoe gingen en waar ze waren nadat ze verspreid waren en deze verschillende talen hadden gekregen. Daarom worden die talen genoemd.

19

Chams zonen en hun volken

Wanneer het in de verzen 6 tot en met 20 over de zonen van Cham gaat, zal de aandacht vooral op de Kanaänieten liggen, omdat zij in dit verhaal het belangrijkste volk zijn voor de Joden. Maar er wordt vermeld dat de zonen van Cham Kusj, Mizraïm, Put en Kanaän waren. Onder geleerden bestaat er eigenlijk geen enkele moeilijkheid om vast te stellen welke volken van hen afstamden. Mizraïm is de oude naam voor Egypte. Put, of Put in de New King James, maar in andere vertalingen ook gespeld met de letters P, H, U en T, is de oude naam voor Libië, nog een Afrikaans land. Kusj is de oude naam voor Ethiopië en het zuiden van Soedan. De mensen van Kusj waren de mensen van Ethiopië en het zuiden van Soedan. We hebben het hier dus over de Noord-Afrikaanse volken. We hebben Egypte, Libië, Ethiopië en het zuiden van Soedan.

Kusj had nakomelingen. Een van hen is van betekenis en heette Nimrod. Als je verder kijkt bij vers 8, staat er:

En Cusj verwekte Nimrod; die begon een geweldenaar op de aarde te worden. Hij was een geweldig jager voor het aangezicht van de HEERE; daarom wordt gezegd: Als Nimrod, een geweldig jager voor het aangezicht van de HEERE.

GENESIS 10:8-9

Deze man was beroemd om zijn jachtkunst en werd zo een legendarische figuur. Mensen gebruikten hem als vergelijkingspunt voor andere grote jagers: 'Hij is als die machtige jager Nimrod.'

20

Nimrod en het begin van Babylon

Nimrod was niet alleen een jager. Hij was ook een koning, want in vers 10 staat:

Het begin van zijn koninkrijk bestond uit Babel, Erech, Akkad en Kalne in het land Sinear.

GENESIS 10:10

Nimrod werd dus een koning, heel mogelijk de eerste aardse koning ooit. Het begin van zijn koninkrijk was Babel, dat in de Griekse Bijbel Babylon heet. Babel is Babylon. Dat weten we ook doordat er behalve Babel nog enkele andere plaatsen worden genoemd: Erech, Akkad en Kalne. Er staat:

in het land Sinear.

De vlakten van Sinear zijn ook de plaats waar later de stad Babylon werd gebouwd. In de tijd van Nimrod bouwden ze de toren van Babel, en dat was het begin van zijn koninkrijk.

Hoewel de toren kennelijk nooit werd voltooid, werd diezelfde stad in latere tijden de plaats waar Babylon lag. Babylon wordt natuurlijk in de rest van de Bijbel bijna het codewoord voor het kwaad, zelfs helemaal tot in het boek Openbaring, al wordt in Openbaring niet het letterlijke Babylon besproken. Maar het echte, letterlijke Babylon veroverde Israël, brandde in de tijd van Jeremia de tempel plat, enzovoort. Zij waren de grote vijanden van Gods volk. Hier wordt verteld waar Babylon begon. Het begon bij deze man Nimrod.

Wat hier over Nimrod wordt gezegd, is strikt genomen niet erg slecht. Hij was een machtig jager voor het aangezicht van de Heere. Sommige mensen proberen dit een sinisterder betekenis te geven en zeggen dat hij op mensen jaagde en een tiran was. We weten dat hij een koning was. Ze proberen het te laten klinken alsof hij een bijzonder slecht mens was. Misschien was hij een slecht mens. Zijn naam betekent: 'Laten wij in opstand komen.' Dus ik denk dat alleen al de betekenis van zijn naam iets te maken kan hebben met zijn reputatie als slecht mens.

21

Semiramis, Tammuz en Ninevé

Maar er is meer dan dat, want volgens de oude Mesopotamische geschiedenis was Nimrod getrouwd met een vrouw die Semiramis heette, gespeld als S-E-M-I-R-A-M-I-S: Semiramis. In de oude mythologie van de Babyloniërs en dergelijke wordt heel vaak naar haar verwezen. Veel mensen denken dat Semiramis en de legenden en mythen over haar aanleiding hebben gegeven tot de hele cultus van Diana, de cultus van Astarte en de vruchtbaarheidsgodinnencultus.

Er bestaan legenden en mythen over Semiramis waarin zij en Nimrod een kind hadden dat Tammuz heette. Sommige mensen zeggen zelfs dat de mythen leren dat dit gebeurde nadat Nimrod gestorven was. Nimrod had zijn weduwe Semiramis achtergelaten, en nadat hij al een tijd dood was, werd zij zwanger. Ze beweerde dat ze na zijn dood door hem zwanger was geworden, alsof hij was teruggekomen en haar zwanger had gemaakt. Toen werd Tammuz geboren. Het is dus een soort bovennatuurlijke geboorte, bijna als een vervalste maagdelijke geboorte.

Bepaalde vormen van aanbidding in de oude wereld worden teruggevoerd op Tammuz, en daarvan klinkt iets door in veel kersttradities, zoals kerstbomen, joelblokken en dergelijke. Sommige auteurs voeren veel van de dingen die tegenwoordig met Kerstmis worden gedaan terug op de aanbidding van Tammuz. Hoewel Nimrod hier dus niet erg negatief wordt genoemd, was hij heel mogelijk een zeer slecht mens.

Maar volgens de lezing die Gregg hier volgt, was Nimrod ook betrokken bij de bouw van Ninevé, dat later de hoofdstad van Assyrië werd. Genesis 10:11 kan ook zo worden vertaald dat Assur het onderwerp is en Ninevé bouwde. Volgens Greggs lezing was Nimrod dus betrokken bij de stichting van zowel Babylon als Assyrië. In latere jaren waren dit afzonderlijke volken. De Assyriërs vormden zelfs een bedreiging voor de wereld van hun tijd, en later werden zij door Babylon veroverd. Maar dit was vele, vele eeuwen na de tijd van Nimrod. Hij wordt beschouwd als de stichter van die beide rijken.

22

Mizraïm en de oorsprong van de Filistijnen

Als we iets verdergaan, lezen we in vers 13:

Mizraïm verwekte de Ludieten, de Anamieten, de Lehabieten, de Naftuchieten, de Pathrusieten, de Kasluchieten — uit wie de Filistijnen voortgekomen zijn — en de Kaftorieten.

GENESIS 10:13-14

In de Hebreeuwse vormen — Ludim, Anamim, Lehabim, Naftuchim, Pathrusim en Kasluchim — eindigen al deze woorden op 'im'. Dat is een meervoudsuitgang en duidt hier volken aan. Mizraïm, dat Egypte is, bracht dus het volk van Lud voort, het volk van Anam, het volk van Lehab en het volk van Naftu. Door de uitgang 'im' weg te laten, kunnen we de namen afleiden waarvan deze volksnamen zijn gevormd.

Maar in vers 14 staat dat van hen de Filistijnen en de Kaftorieten afstamden.

Dat is belangrijk. De Filistijnen zijn later in de geschiedenis van Israël een zeer belangrijk heidens volk, en zij kwamen voort uit dezelfde nakomelingen als de Egyptenaren. Trouwens, de Kaftorieten, de Filistijnen in de oudheid, bevonden zich op het eiland Kreta. Ze hadden dezelfde afstamming als de Egyptenaren, maar ze waren een Kretenzisch volk. Het waren zeevaarders. Ze voeren vanuit Kreta en stichtten vijf steden aan de oostelijke kust van de Middellandse Zee, in het gebied dat later toevallig Israël werd, en bezorgden de Israëlieten problemen.

23

De Kanaänitische volken en hun land

Dan komen we in vers 15 bij Kanaän, en hij is de belangrijkste figuur. Ons wordt verteld dat Kanaän Sidon verwekte, zijn eerstgeborene, en Heth. Heth is de vader van de Hethieten, een belangrijke stam waarover we veel lezen in de Bijbel. Ze worden ook wel de zonen van Heth genoemd. De Jebusieten waren de eerste inwoners van

Jeruzalem. Jeruzalem was zelfs een Jebusitische stad voordat David haar veroverde en er een Joodse hoofdstad van maakte. De Jebusieten waren in vroeger tijden de inwoners van Jeruzalem, voordat de Joden Jeruzalem in bezit hadden.

De Amoriet, de Girgaset, de Heviet, de Arkiet, de Siniet, de Arvadiet, de Zemariet en de Hamathiet. Er staat dat daarna de geslachten van de Kanaänieten zich verspreidden. Tot de Kanaänieten behoorden al deze volken. Ze waren niet allemaal in het land Kanaän toen Israël Kanaän veroverde.

We hebben hier, denk ik, een lijst van wat mij elf verschillende namen onder de nakomelingen van Kanaän lijken. Maar op verschillende plaatsen geeft de Bijbel verschillende opsommingen van deze volken die de Joden veroverden. In Deuteronomium 7:1 staat bijvoorbeeld dat God zeven Kanaänitische volken uit Kanaän verdreef die sterker waren dan Israël, maar God verdreef ze. Zeven volken.

In Genesis 15:20, wanneer God het land Kanaän omschrijft dat Hij aan Abram zal geven — eigenlijk in de verzen 18 tot en met 21 — staat:

Op die dag sloot de HEERE een verbond met Abram, en zei: Aan uw nageslacht heb Ik dit land gegeven, van de rivier van Egypte af tot aan de grote rivier, de rivier de Eufraat: de Kenieten, de Kenezieten, de Kadmonieten, de Hethieten, de Ferezieten, de Refaïeten, de Amorieten, de Kanaänieten, de Girgaseten en de Jebusieten.

GENESIS 15:18-21

Daar worden er, geloof ik, tien genoemd, hoewel de Kanaänieten erbij staan, en Kanaänieten zou een overkoepelende term voor al die volken zijn.

Dan staat er ook een lijst in Exodus 3:8, en die omvat maar zes volken. Dit is geen tegenstrijdigheid. Er wordt gewoon een andere verzameling volken opgesomd. Maar in Exodus 3:8 zegt God:

Daarom ben Ik neergekomen om het volk te redden uit de hand van de Egyptenaren, en het te leiden uit dit land naar een goed en ruim land, naar een land dat overvloedig van melk en honing, naar het gebied van de Kanaänieten, de Hethieten, de Amorieten, de Ferezieten, de Hevieten en de Jebusieten.

EXODUS 3:8

Er worden dus verschillende aantallen Kanaänitische volken genoemd. Waarschijnlijk woonden er op verschillende momenten in de geschiedenis verschillende aantallen van deze stammen in dat land, want in Genesis 10 staat inderdaad:

de Arvadiet, de Zemariet en de Hamathiet; daarna zijn de geslachten van de Kanaänieten verspreid.

GENESIS 10:18

Uiteindelijk verspreidden de Kanaänieten zich verder naar buiten. Misschien waren er op het ene moment tien volken, op een ander moment elf, op weer een ander moment zes, op nog een ander moment zeven, enzovoort. Hoe dan ook, daar hebben we de Kanaänieten.

Interessant genoeg staat er in Genesis 10:19:

En de grens van de Kanaänieten reikte van Sidon in de richting van Gerar tot aan Gaza, en in de richting van Sodom, Gomorra, Adama en Zeboïm, tot aan Lasa.

GENESIS 10:19

De vermelding van Sodom en Gomorra en Adama en Zeboïm behandelt ze als geografische oriëntatiepunten. Wil je weten wat het oude land Kanaän was? Het strekte zich helemaal uit tot Sodom en Gomorra.

Deze vier genoemde steden zijn vier van de vijf die in de tijd van Abraham werden verwoest. Vanaf de tijd van Abraham waren ze er niet meer als oriëntatiepunten. Toen God Sodom en Gomorra en Adama en Zeboïm verwoestte, waren deze steden verdwenen. Dit betekent dat deze informatie vóór de tijd van Abraham moet zijn vastgelegd. Dit moet een zeer oud document zijn, want het werd geschreven in een tijd waarin die steden, die in de tijd van Abraham ophielden te bestaan, nog gebruikt konden worden als grensmarkeringen van het land.

24

Sems geslacht, Heber en Peleg

In vers 21 staat dat er ook kinderen aan Sem werden geboren. Er wordt vermeld dat hij de vader was van alle kinderen van Heber. Dat is belangrijk omdat de naam Heber de oorsprong is van het woord Hebreeër, en Abram wordt later een Hebreeër genoemd. In vers 22 staat dat de zonen van Sem Elam, Assur, Arfachsad, Lud en Aram waren. De zonen van Aram waren Uz, Hul, Gether en Mas. Arfachsad, een van die zonen, verwekte Selah, en Selah verwekte Heber. Heber is natuurlijk belangrijk omdat uiteindelijk Abraham uit hem voortkomt. Van een paar van deze namen kan ik je vertellen op wie ze betrekking hebben. Elam verwijst naar de Perzen in het zuiden van Iran. Assur is Assyrië, en Aram verwijst naar de Arameeërs, oftewel de Syriërs. Dus Syrië, Assyrië, het zuiden van Iran, de Perzen — dat zijn de volken van Sem. En Arfachsad had natuurlijk nakomelingen, van wie sommigen de Joden werden.

We lezen in vers 24:

Arfachsad verwekte Selah, en Selah verwekte Heber. Bij Heber werden twee zonen geboren; de naam van de ene was Peleg, omdat in zijn dagen de aarde verdeeld is, en de naam van zijn broer was Joktan.

GENESIS 10:24-25

Peleg betekent ‘verdeeld’. Dat is de betekenis van het woord. Hij kreeg die naam dus omdat de aarde in zijn tijd werd verdeeld, en zijn vader gaf hem die naam om dat te gedenken. De naam van zijn broer was Joktan.

Wat betekent het dat de aarde werd verdeeld? Sommige mensen geloven dat dit slaat op de verdeling die plaatsvond bij de toren van Babel, toen God de bevolking van de aarde in groepen verdeelde, hoewel het misschien nauwkeuriger zou zijn om te zeggen dat de mensen werden verdeeld en niet de aarde. Het woord 'aarde' betekent gewoonlijk het land, en sommigen menen dat het land daadwerkelijk een bepaalde verdeling heeft ondergaan. In zijn tijd kan iets zijn gebeurd wat lijkt op wat mensen continentendrift zouden noemen.

Er zijn andere mogelijkheden, maar er wordt over gesproken alsof de lezers van de schrijver, waarschijnlijk de lezers van dit zeer oude document, dat veel ouder is dan de tijd van Mozes, zich zouden herinneren wanneer het land — de aarde — verdeeld werd. Hun hoefde niet verteld te worden wat dat betekende. Dit hoofdstuk gaat slechts enkele generaties verder dan die tijd. Daarom is het mogelijk dat de mensen in de tijd waarin dit geschreven werd, het zich nog konden herinneren. Misschien was het een overgeleverd verhaal dat de aarde verdeeld werd. We weten niet wat het betekent, maar het kan een verwijzing naar de toren van Babel zijn, of het kan een verwijzing zijn naar iets anders, naar bepaalde geografische veranderingen die plaatsvonden.

Peleg had een broer die Joktan heette, en in de volgende paar verzen lezen we over enkele van zijn nakomelingen. Daarna laten we hem achter ons, want het is Peleg over wie we meer willen weten. De nakomelingen van Joktan worden genoemd. Geen van hen is voor ons bijzonder belangrijk om te bespreken. Maar nadat er over hen gesproken is, staat er in vers 31:

Dit waren de zonen van Sem, ingedeeld naar hun geslachten en naar hun talen, met hun landen en hun volken.

GENESIS 10:31

Niet heel Genesis is zo vol herhalingen. We kunnen hier de stijl zien van een schrijver die van herhaling hield. Een van de documenten die Mozes gebruikte, was ongetwijfeld zeer oud. In het verhaal over de zondvloed en wat daarna gebeurde, staat veel herhaling. Nu zijn we klaar met dat verhaal, en hierna gaan we naar iets anders.

We kunnen dus in grote lijnen zien hoe de mensen uit de familie van Noach de mensen van de hele wereld werden. Nu komt de vraag op: hoe zit het dan met de rassen? Hoe ontstaan die lichamelijke verschillen? Waarom zijn er verschillende huidskleuren,

enzovoort, als iedereen uit één familie voortkomt? Ik stel het spreken daarover uit totdat we de toren van Babel bespreken.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Genesis 9:8
- Genesis 12:1
- Genesis 9:11
- Exodus 19:5
- Genesis 9:12-17
- Genesis 17:9
- Genesis 17:11
- Exodus 31:13
- Exodus 31:16
- Openbaring 4:3
- Genesis 8:21
- Genesis 9:18
- Genesis 10:21
- Genesis 9:19
- Genesis 9:20
- Genesis 9:21
- Genesis 9:22
- Genesis 9:23
- 1 Petrus 4:8
- Genesis 9:24
- Genesis 9:25
- Genesis 9:26-27
- Jesaja 54:1
- Jesaja 54:2
- Jesaja 54:3
- Genesis 9:28-29
- Genesis 10:1
- Genesis 10:2

- Genesis 10:3
- Genesis 10:4
- Genesis 10:5
- Genesis 10:20
- Genesis 10:31
- Genesis 11:1
- Genesis 10:8-9
- Genesis 10:10
- Genesis 10:13-14
- Genesis 15:18-21
- Exodus 3:8
- Genesis 10:18
- Genesis 10:19
- Genesis 10:24-25

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.